

2. zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 2500 euro tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
3. obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, urzędnik Komisji delegowany do Trybunału Sprawiedliwości w interesie służby na okres od 1 marca 2002 r. do 6 października 2003 r., podnosi zarzut niezgodności z prawem ogólnych przepisów wykonawczych art. 45 regulaminu pracowniczego ze względu na brak zestawienia jego zasług z zasługami urzędników innych dyrekcji generalnych. Jego zdaniem większość kategorii punktów pierwszeństwa jest niezgodnych z prawem ze względu na sprzeczność z art. 45 regulaminu pracowniczego i zasadą niedyskryminacji.

Skarżący podnosi naruszenie art. 5, 25, 43 i 45 regulaminu pracowniczego, art. 2 ust. 1 akapit drugi przepisów wykonawczych art. 43 regulaminu pracowniczego oraz art. 2 ust. 1 i art. 6 ust. 3-5 przepisów wykonawczych art. 45 regulaminu pracowniczego. Skarżący podnosi także naruszenie zasad proporcjonalności, niedyskryminacji, równości oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań. Skarżący utrzymuje wreszcie, że nastąpiło naruszenie reguł proceduralnych, nadużycie władzy, brak uzasadnienia i doręczenia rozmaitych aktów i decyzji oraz że popełniono oczywisty błąd w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2005 r. przez Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation i Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 21 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Standard Commercial Corporation z siedzibą w Wilson, Północna Karolina (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation z siedzibą w Wilson, Północna Karolina (USA) oraz Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation z siedzibą w Vaduz (Lichtenstein), reprezentowanych przez adwokatów A. M. Odriozolę, M. Marañón Hermoso i A. Emcha, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 20 października 2004 r. w sprawie COMP/C.38.238/B.2 – Surowiec tytoniowy Hiszpania, w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że skarżący, wraz z innymi przedsiębiorcami, naruszyli przepis art. 81 ust. 1 WE, zawierając porozumienia lub stosując praktyki uzgodnione w latach 1996-2001, mające na celu ustanowienie w poszczególnych latach, maksymalnej ceny za dostawę różnego rodzaju surowca tytoniowego (wszelkiej jakości) oraz podział między siebie zakupu określonych ilości różnego rodzaju surowca tytoniowego. Komisja uznała ponadto, że w okresie ostatnich trzech lat (1999-2000) uzgodnili oni również między sobą dodatkowe wymogi oraz widełki cenowe dla surowca tytoniowego w ramach poszczególnych stopni jakości.

Na poparcie swej skargi skarżący podnoszą przede wszystkim, że Komisja niewłaściwie zastosowała przepisy art. 81 ust. 1 WE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, pociągając skarżących do odpowiedzialności za naruszenie dokonane przez ich spółki zależne.

Ponadto skarżący twierdzą, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania poprzez niezastosowanie w stosunku do skarżących tych samych kryteriów, które zastosowała przy wykluczaniu odpowiedzialności innych spółek-matek za ich spółki zależne mające udział w przedmiotowym naruszeniu. To dotyczy niewzięcia pod uwagę faktu, iż interes jednej ze skarżących w jej spółce zależnej ma wyłącznie charakter finansowy, gdy w stosunku do innych skarżących Komisja na tej samej podstawie wykluczyła ich odpowiedzialność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.01.2003, str. 1)